Idén 104 nagyobb gazdasági épülethez ad szerfát a Csongrád Megyei Erdőgazdaság

12 ezer hektárnyi területet erdősíthetnének a termelőszövetkezetek

Csongrád megye az ország egyik fában, erdőben legszegényebb területe. A felszabadulás előtt területének mindössze 4 százalékán állott erdő. Ezért a Csongrád megyei Erdőgazdaság első és legfontosabb feladata a fásított terület növelése. 1946 óta

a gazdaság 50 százalékkal növelte az erdős területet.

Szinte elenyésző az a famennyiség, melyet a gazdaság a Csongrád megyei TÜZEP Vállalatnak ad át a háztartások részére. A TÜZEP évenként 3 ezer vagon tűzifát hoz forgalomba. Ennek csak egy töredékét — évenként 36 ezer köbméter fát — kapja Csongrád megyéből. A tűzifaigénynél lényegesen nagyobb az iparifaigény. Az erdőgazdaság ezért igyekszik a kitermelt fák közül az ipari feldolgozásra alkalmasak arányát növelni. Eddig a kitermelt fa 36 százaléka volt alkalmas ipari feldolgozásra, az utóbbi években pedig már 38 százaléka. A tervek szerint az ötéves terv utolsó évében elérik a 43 százalékot. A kitermelt fa Csongrád megyében marad. A felhasználható rönköket a Szegedi Falemezgyár gőzfűrész üzeme kapja feldolgozásra. Aránylag igen csekély az a mennyiség, melyet bányafának, vagy a papírgyártáshoz használhatnak. Ez évben mindössze 3 ezer 500 köbméter.

Az iparifa-hiány pótlására az erdőgazdaság egész sor fontos intézkedést hozott.

Gyorsan növő nyárfákat ültetnek, mert a nyár lényegesen rövidebb idő alatt nő, mint például az akác, vagy a tölgy. A kitermelt fának azt a részét, melyet a nagy fűrészek nem tudnak feldolgozni, de még alkalmas ipari célokra, a gazdaság az ásotthalmi fűrésztelepen cserép és kerítéslécnek, valamint rövid fűrészárunak dolgozza fel és közvetlenül értékesíti.

Jelentősebb az a segítség, melyet a gazdaság Csongrád megye termelőszövetkezeteinek nyújt.

A termelőszövetkezetek igényt tartanak erre a segítségre és igen sok istállót, juh- és sertéshodályt építenek fel úgynevezett szerfás épületelemekkel. A Csongrád megyei Erdőgazdaság idei tervében 86 épületgarnitúra szerepel. A gazdaság ezt a számot — figyelembevéve a lehetőségeket — 104 darabra emelte fel. Az elképzelések és a számítások szerint még ezt is túlteljesítik.

Idén eddig 50 darab épületgarnitúrát adtak át a megye termelőszövetkezeteinek,

a többi között a röszkei Aranykalász, a mihályteleki Uj Élet, a szegedi Felszabadulás, a sándorfalvi Aranykalász, a hódmezővásárhelyi Lenin, Szántó Kovács és Dózsa Termelőszövetkezetnek.

A termelőszövetkezetekre is nagy feladat vár a fásításban. A Csongrád megyei Erdőgazdaság számításai szerint

a megye termelőszövetkezetei körülbelül 12 ezer hektárt tudnának erdősíteni,

fásítani rövid idő alatt. Elsősorban a gyorsan növő fafajták ültetésével — nyárfákkal — lehetne ugrásszerűen csökkenteni a fahiányt. Ha a Tisza és a Maros hullámterében megfelelő nyárfafajtákat telepítenének, a meglévő faállománnyal együtt évi 80 ezer köbméter nyárfaanyag előállítását tennék lehetővé.

Társadalmi üggyé vált a vidámpark létrehozása

Felajánlások a lakosság köréből * Sok ezer forintot érő lelkesedés Megértésre talált a Hazafias Népfront felhívása

Már írtunk arról a szép és nemes akcióról, amelyet a Hazafias Népfront Szeged városi bizottsága hónapokkal ezelőtt indított a szegedi vidámpark létrehozása érdekében. Azóta már elkészültek a vidámpark tervei, a javaslatot tárgyalta a városi tanács végrehajtó bizottsága, s a város lakossága

már az első napoktól magáévá tette ezt a szép és tartalmas célkitűzést.

A Hazafias Népfront felhívása kedvező fogadtatásra lelt a város lakossága körében.

Tükrözik ezt a lakosságtól a Népfront által szétküldött íveken beérkező felajánlások is.

Eddig már csaknem 3 ezer ív érkezett vissza a Hazafias Népfront városi bizottságához értékes, a lakosság lelkesedéséről tanúskodó felajánlásokkal.

Egész sorát említhetnénk a felajánlóknak, akik pénzadományaikkal hozzájárultak az akció sikeréhez. A kiemelkedők közül való például Kovács László, szeged—öthalmi lakos, aki 500 forintot ajánlott fel, vagy Csanádi Endréné, aki 200 forintját adta a nemes célra. De ugyanígy megemlíthetjük Magyar Mátyás Petőfi sugárút 3 szám alatti lakos, Hudi Antal, Gutenberg utca 12 szám alatti lakos nevét is, akik szintén értékes felajánlásokat tettek.

Sok az egyéni felajánlók között az olyan, aki nem szegedi, hanem a város környékén lakik,

mint például Szilágyi Péter szőregi lakos, aki 50 forintot és 20 óra lakatos szakmunkát ajánlott fel, vagy Kemecsei Lászlóné sándorfalvi lakos és rajtuk kívül még sokan.

Az üzemek és vállalatok közül élenjár a Szegedi Kenderfonógyár 4760 forintos pénzfelajánlásával. Külön 590 forintot ajánlott fel a gyár működvelő együttese. A Szegedi Ruhagyár 815 segédmunkaórával kívánja segíteni a vidámpark felépítését. Mintegy 1600—1800 forintot ajánlott fel a jutaárugyár és a vágóhíd, valamint több száz társadalmi munkaórát.

A tömegszervezetek közül a felsővárosi Nőtanács 300 forintot, az alsóvárosi Nőtanács pedig 100 forintot ajánlott fel. Jelentős a Szálloda és Vendéglátó Vállalat 1200 forintos hozzájárulása is. Az MTH iskola ugyancsak nagyszámú társadalmi munkaórával járul hozzá az akció sikeréhez.

A Hazafias Népfront városi bizottsága 10 ezer forinttal alapozta meg a lakosság önkéntes felajánlásaiból befolyó tőkét, amely jelenleg már meghaladta az 50 ezer forintot is. Nem nagy ez az összeg, ha figyelembe vesszük, hogy

a Vidámpark létrehozásához legalább másfélmillió forintra van szükség.

Az érték nem is a számszerű nagyságban van. A legnagyobb érték az a lelkesedés, az a segítőkészség, az a megértés, a lakosságnak az az őszinte ügyszeretete, amelyet ezek a felajánlások kifejeznek.

A műszaki fejlesztés és a verseny

a termelékenyebb és a gazdaságosabb munka forrása az autójavító vállalatnál

Terve szerint idén 13,4 százalékkal termel többet, mint tavaly, 9,6 százalékkal növeli a termelékenységet és 2,8 százalékkal csökkenti az önköltséget a XI-es Autójavító Vállalat. Hogy e tervet teljesíteni tudják, *az üzem szakszervezeti bizottsága munkaversenyt kezdeményezett, amelyhez minden brigád csatlakozott.* Idén a vállalatnál négy új brigád alakult, s ezek a »Szocialista brigád« cím elnyeréséért küzdenek.

A munkaverseny most jelentős szakaszához érkezett. Felszabadulásunk 16. évfordulója alkalmából a dolgozók külön munkafelajánlásokat tettek. A vállalat vezetősége a munkaverseny élenjáróit a felszabadulási évforduló üzemi ünnepségén mintegy 3 ezer forinttal jutalmazza majd.

Az üzemben eredményes múltja van már az újítómozgalomnak. Tavaly 116 újítást nyújtottak be a dolgozók. Ebből 113-at fogadtak el és vezettek be, s alkalmazásukkal közel 500 ezer forintot takarítottak meg. *1961-ben már a dolgozók 14 újítását, ésszerűsítését vezették be.*

A vállalatnál 1961. január 1-én életbelépett új jutalmazási forma a két legnehezebben teljesíthető feltételnek, az önköltség csökkentésének és a termelékenység emelésének függvénye. A jutalmat csak abban az esetben osztják ki, ha a vállalat negyedévenként teljesíti a tervben előírt termelékenységi és önköltségi mutatóit.

A műszaki intézkedési tervet az idén talán még körültekintőbben készítették el, mint más években. S most nagy igyekezettel dolgoznak megvalósításán, mert lényegében ettől függ az önköltség csökkentése, a termelékenység emelkedése. *Sok munkaórát takarítanak meg* például a lúgkád üzembeállításával. Eddig a tehergépkocsik karosszériáiról úgy égették le a festéket. A kád üzembehelyezése után csak bele mártják a lúgos oldatba és az leoldja a festéket. Gépesítik majd a sárkihordást is. Eddig a mosóaknából hetenként egyszer távolították el a gépkocsikról lemosott sarat, és ez a munka 5—6 órát vett igénybe. Az új gépesített eljárással ez csak egy órai munka lesz.

Most készülnek a hidraulikus karosszéria-egyengető gép tervei. Az új, elmés gép a megsérült gépkocsikarosszériát önműködően egyengeti majd. Jelenleg lánghegesztővel dolgoznak a javítóműhelyben. Rövidesen munkába állítják a hordozható ponthegesztőt s ezzel is lényegesen csökkentik a költségeket és lerövidítik a hegesztés idejét.

Mint ismeretes, a XI.-es Autójavító Vállalatnál csak január 1 óta végzik a Moszkvics gépkocsik főjavítását. Ez a munka teljesen új és még nincs hozzá megfelelő eszköz. A műszakiak tervei szerint most készítik a különböző célszerszámokat. Lehetne még hosszan sorolni a műszakiak elképzeléseit, terveit, melyek megvalósítása mind könnyíti, gyorsítja majd a munkát s biztosítja a terv sikeres teljesítését.

Új gép — gazdaságosabb munka

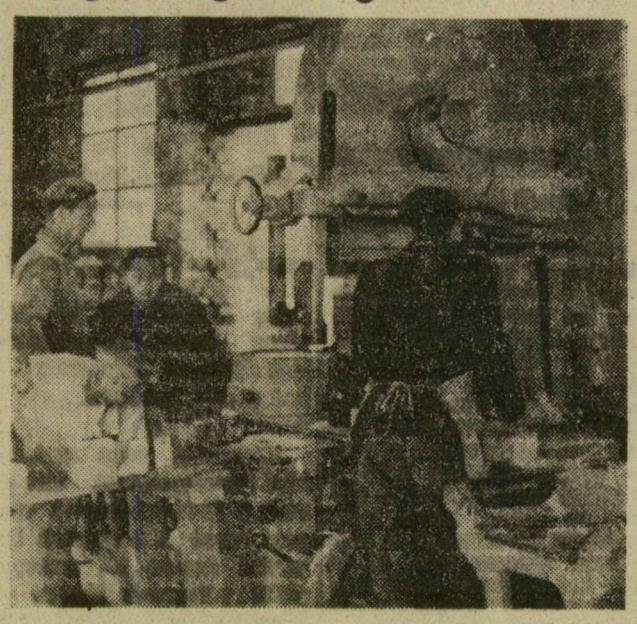

(Somogyiné felv.)

A Ládaipari Vállalat újszegedi telepén nemrég helyeztek üzembe egy új, Nyugat-Németországból vásárolt rönkhasító gépet. Az új típusú gép nagy előnye, hogy jóval gazdaságosabban dolgozik, mint a faipar hagyományos gépe, a gatter. Kevesebb a fűrészporveszteség és több deszkát termel ki egy rönkből, mint a régi gépek

NAPIRENDEN:

Az ellenőrzés és a társadalmi tulajdon védelme

Nem mondunk semmi újat azzal ha megállapítjuk, hogy a társadalmi tulajdon hatásos védelmének legfontosabb eszköze az állandó, rendszeres ellenőrzés. Ahogy minden valamíre való gazda vigyáz a vagyonára, úgy kell a társadalmi tulajdon gazdáinak, üzemek, vállalatok, intézmények vezetőinek és minden munkásának őrizni, vigyázni a népi tulajdont, megóvni azt tolvaj kezektől. Hiszen sok ember lelkéből nem veszett még ki a nyerészkedésnek, a könnyen, gyorsan meggazdagodni akarásnak a vágya: a kapitalizmus pénzhajhászó világának ez a legjellemzőbb lelki örröksége. S ezek az emberek aztán mihamarább kísértésbe esnek, különösen, ha a lopásra, csalásra, a társadalmi tulajdonnal való üzérkedésre alkalmat és lehetőséget teremt számukra az ellenőrzés hiánya, feletteseik gondatlansága és hanyagsága.

Az ilyen feletteseknek, az ilyen vállalati vezetőknek szolgáljon hasznos tanulságul alábbi néhány sorunk!

Megírtuk már, hogy a 47-es Húselosztó 19, társadalmi tulajdont fosztogató tolvaja elnyerte megérdemelt büntetését. Azt is megírtuk, hogy ez a bűnszövetkezet 1950-től, tehát csaknem 10 éven keresztül fosztogatta a legnagyobb lelki nyugalommal a társadalmi tulajdont. Most feltesszük a kérdést: hogy lophattak ilyen hosszú időn keresztül ezek az emberek? Hogy van az, hogy csak 1959 végén derült fény üzelmeikre, amikor a vállalat élére új igazgató került?

A 19 bűnös ellen hozott ítélet indoklásában választ találunk ezekre a kérdésekre. A szabálytalanságok egész sorára hívja fel ez az indoklás a figyelmet, amelyek fölött szemethúnytak a vállalat korábbi vezetői, akik a legminimálisabb ellenőrzést is elmulasztották, amivel mintegy cinkosaivá lettek a tolvajoknak, a 19 tagú bűnszövetkezetnek. Igy például korábban engedélyezték a húselosztóban magánszemélyek kiszolgálását, holott az elosztó feladata az egyes húsárudák ellátása.

A vállalat egyes korábbi vezetői, bár tudták ezt, mégsem szüntették meg a magánszemélyek kiszolgálását, mert — ők is itt szerezték be hússzükségletüket. Hiszen borjúhús, amelyet klinikák, napközi otthonok és kórházak számára tartottak fönn, csak itt a húselosztóban volt beszerezhető — az említett intézményeknek fenntartott készlet megdézsmálása útján.

1959 nyarán az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat új vezetősége, hogy a visszaélések lehetőségét megszüntesse, teljes egészében betiltotta magánszemélyek kiszolgálását a 47-es Húselosztóban. Az új igazgató által kiadott rendelkezést legelőször a vállalat központjának egyes dolgozói szegték meg, akik továbbra is igényt tartottak a »kedvezményes« borjúhúsra. Ezen az alapon aztán szépen tovább folyt a társadalmi tulajdon fosztogatása az elosztó említett tolvajai részéről, mígnem utolérte őket a törvény keze.

A bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában az eset összes körülményeire való figyelemmel enyhítő körülményként értékelte a vállalat nagymérvű felelősségét — pontosabban felelőtlenségét és hanyagságát az ellenőrzés elmulasztásában —, ami egyes vezető beosztásban levő személyek részéről egyéni érdekeken nyugvó cinkossággal is párosult

Ez az a tanulság, amit mi most az ellenőrzést elhanyagoló vállalati és üzemi igazgatók, vezetők figyelmébe ajánlunk. Az, hogy az ellenőrzés elmulasztása akkor is a tolvajok cinkosaivá teszi őket, ha ennek fejében nem részesülnek »kedvezményes« borjúhúsban és egyéb »juttatásokban. S ezért a közvetett »cinkosságért« — ha a törvény nem is bünteti őket —, megérdemlik a társadalom elítélő megvetését.

Papp Lajos

Szegedi miniatűrök
Írja: Tiszai Viktor

VÁLASZTÁS

Sok választási anekdótát jegyeztek fel városunkban már a 90-es években is, amikor a 48-as függetlenségi párt harcolt a voksokért a kormánypárttal szemben. Akkoriban káplárok hajtották a népet »lóösszeírás« ürügyével a programbeszédek színhelyére a különböző tanyai központokra, Röszkére s más helyekre. Elhalmozták persze a tanyai magyart kecsegtető ígéretekkel, de nem volt messze az idő, amikor majd a »szép, cicázó csendőrtollak« írják meg, ki lesz a követ...

Ivánkovits apát kortesei a »háromkezű emberrel« ijesztgették a népet. A történet úgy kezdődött, hogy az apát úr egyik programbeszédében kijelentette, a katolikus papság mindig ott volt, ahol a hazáért küzdeni kellett. Mielőtt beszédében Mohácsig jutott volna, Kapisztrán Jánost emlegette, aki egyik kezében kardját, a másikban a zászlót — a harmadikban pedig a keresztet tartotta! Általános volt az elképedés. Valaki megrántotta a szónok kabátját, mire az így javította ki hibáját:

— És harmadiknak nyakában a kereszttel...

Már késő volt. A háromkezű embernek híre futott a tanyavilágban.

Röszkén sok asszony és gyerek gyűlt össze a lóösszeírásra. Ilyenkor »coki« volt a munkának, a parasztfogás volt ilyenkor a fontos. A kortesek meg azt híresztelték, szabad a kocsmatartás, pálinkafőzés annak, aki Ivánkovitsra szavaz.

Mikor felállt volna a képviselőjelölt, hogy beszéljen, mindenuntalan belekiabálták politikai ellenfele, a 48-as képviselő nevét:

— Éljen Babó Emil!

— ...de kiépítik maguknak az utat, kőút fog vezetni Szentesre, Kistelekre, Röszkére...

(— Éljen Babó Emil!...)

— ...a gyálai rétre vonatkozóan is fontos javaslatot teszek...

(— Éljen Babó Emil!...)

— ...de legalább engedjék meg, hogy elmondhassam az igazságot, mert...

(— Éljen Babó Emil!...)

Végre Ivánkovits az utolsó ütőkártyájához nyúlt:

— Lesz itten kápolna is, ha...

(— Éljen Babó Emil!...)

Elfutotta erre a méreg a szónokot s odakiáltotta mérgesen:

— Ilyen marháknak nem beszélek. Ide többet nem jövök!

— Nem is köll...! — zúgta rá a nép.

Mondják, benn a városban sem volt sikere, mert itt meg a csizmadiák sérelmezték:

— Már mé nem teccött valami munkát kijárni a szögény szögedi csizmadiáknak?...

— Hoztam én a szögedi csizmadiáknak antul is jobbat: áldást az istentől...!

Pedig az áldás csak akkor ér valamit, ha munka is adódik hozzá.